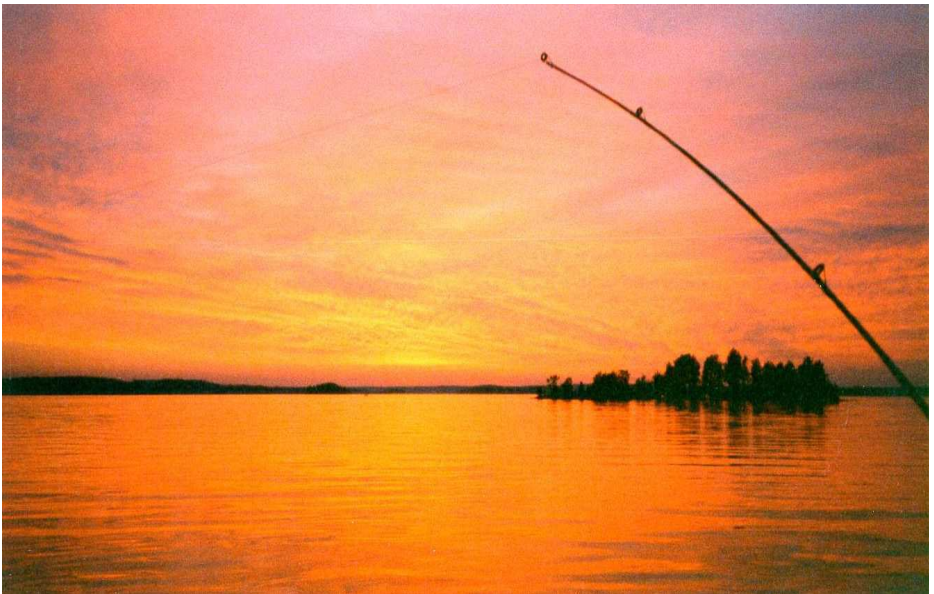

LUUPINKI 2005

Näsin Uistajat ry:n seuralehti

WWW.NASINUISTAJAT.FI

MERIMARINASTA PAUKKULIIVIT

ALKAEN 70,00

HONDA
MARINE

MERIMARINA OY

Pojukatu 5, 33100 Tampere
Puh. (03) 2611 980, Fax (03) 2532 088

Näsin Uistajien jäsenille

Viimeisen vuoden aikana ovat aktiivit jäsenemme tehneet hartiavoimin työtä, jotta Näsjärven kalaistutukset saataisiin paremmin vastaamaan nykyistä kalastusmäärää ja saalisvarmuus nostettua järkevälle tasolle. Kansalaisaloite Tampereen kaupungin istutuksista on hyväksytty ja sitä kautta istutusmäärät kasvavat tulevina vuosina, mikä tarjoaa paremmat mahdollisuudet lohikalajien saaliisiin kuin tällä hetkellä on tilanne. Seuran järjestämä Näsin Uistelu on järjestetty syyskilpailuna ja tarkoitus on jatkossakin kehittää siitä Häme-Cupin lohikilpailuna, mitä tarkoitusta lisäntyneet istutukset myös tukevat. Seuramme on ollut mukana tekemässä arvokasta työtä, jotta Näsjärvi olisi parempi kalastuspaikka kaikille kalamiehille. Ja tämä on syytä myös tuoda esille julkisuudessa, jotta saamme seurалlemme sen ansaitseman arvostuksen. Tässä on toiminnassa mukana oleville haastetta tälle vuodelle.

Kilpailutoiminta on osa seuramme toimintaa. Häme-Cupissa on tullut menestystä hyvien sijoitusten ja sitä kautta myös SM edustusten muodossa. Toivotan kireitä siimoja kaikille kisoihin osallistujille. Seuran oma Näsi Cup on taas kaikille jäsenille tarkoitettu tapahtuma, jossa pääpaino on yhdessäolossa ja kokemusten vaihtamisessa. Kilpailun siitä tekee menestymisen saama kalamiehen maine, jota tavoitellaan.

Seuramme tukikohta Kukkosaaressa on herättänyt vilkasta keskustelua jäsenistön piirissä kuluvan talvikauden aikana. Vaihtoehtoja on puntaroitu ja keskusteluja käyty, kevätkokouksessa on luvassa tietoa eri vaihtoehdoista ja olemalla paikalla jokainen jäsen voi vaikuttaa päätöksentekoon. Nähdään kokouksessa tai ainakin Näsjärvellä uistelun merkeissä.

Lisenssien myynti alkaa 15.4.05 / 4kpl osallistumisoikeutta = 50€ +kilpailumaksut
Ilmoittautuminen, lisätiedot, tulokset, säännöt, palkinnot: www.suzuki-cup.org

Tapahtumakalenteri 2005

Vuoden 2005 tapahtumakalenteri on viime vuoden tapaan varsin laaja, mutta se ei tarjoa suuria yllätyksiä. Kaikki perinteiset tapahtumat pilkkikisoineen, uistelu-cupeineen ja seuraretkineen ovat tallella. Uudeksi perinteiseksi tapahtumaksi on muodostumassa täkytalkoot. Täkyraksiuistelun yleistyttyä ja myyntitäkyn hintojen kohottua pilviin, monet pyytävät täkynsä itse. Porukassa sekin on mukavampaa ja täkyt voidaan pyytää ja käsitellä hyvillä välineillä asianmukaisesti.

Retkikohteena on tänä vuonna Päijänteen Tehinselkä. Majoituspaikkana on Loma-Heikkilä Padasjoella ja se on varattu vain la-su välisen yön ajaksi. Ei mukavuuksia, ei vuodevaatteita, vain katto pään päälle ja jonkinlainen yösija. Sauna tosin sisältyy hintaan, mutta pitää itse lämmitellä. Veneet saa saunan rantaan tai laituriin. Retkikohteen vaihtamiseen on syynä järjestäjien vaihtelunhalu. Vaikka viime kesän yhteinen Puulan reissu onnistuikin muuten hyvin, osallistujien määrä suhteessa varattuun majoitukseen jäi varsin alhaiseksi.

Sellaisten seuran jäsenten, jotka eivät muuten käy seuratapahtumissa, kannattaa ehdottomasti tulla heinäkuun kuhakilpailuun. Jopa Vetouistelulehden päätoimittaja Jukka Jyräs on kiinnostunut tästä tunnelmaltaan ainutlaatuisesta tapahtumasta niin, että on tulossa mukaan tekemään juttua. Eväistäkään ei laavulla ole ollut eikä tule puutetta. Kaikissa muissakin Näsi Cupin kilpailuissa sekä pilkkimestaruuskilpailussa on tulevana vuonna nuotiomakkarat tarjolla seuran puolesta.

Mahdollisista muutoksista ja lisäyksistä tapahtumakalenteriin tiedotetaan webbisivuiltamme osoitteessa <http://www.nasinuistajat.fi/tapahtumakalenteri.html>.

Näsin Uistajat ry:n vuoden 2005 tapahtumakalenteri näyttää seuraavalta:

su 3.4.2005 klo 9-13

Näsipilkki 2005

Näsin Uistajien pilkkimestaruuskilpailu pidetään jo kolmatta kertaa Lempiäniemessä. Kilpailukat ja kertoimet samat kuin Näsin Uistelussa. Lakisääteiset alamitat. Pisteet huomioonottaen suurin kala voittaa. Jäävaraus. Yhteyshenkilö Ali Lattunen p. 040 508 6142.

ke 13.4.2005 klo 17

Valutalkoot Nekalassa

Valamme porukalla kumitappipainoja uisteluun. Paikkana Tampereen Vesilaitos (Viinikankatu 42) Nekalassa. Yhteyshenkilö Ali Lattunen p. 040 508 6142.

ti 26.4.2005 klo 18

Sääntömääräinen kevätkokous Ementorissa (Paasikiventie 16C)

Sääntömääräiset asiat ja ajankohtaiset kuulumiset. Tehdään päätöksiä tukikohtan tulevista rakennushankkeista toimikunnan selvityksen perusteella.

ma 9.5.2005 klo 18

Häme Cup –postitus Ementorissa (Paasikiventie 16C)

Lisätietoja Juha Junnolta p. 041 507 4220.

21-22.5.2005 klo 10

Kukkosaaren tukikohtatalkoot

Luvassa siivoushommia ja saunan terassin kunnostusta. Evästä seuran puolesta. Lisätietoja saa tukikohtatoimikunnalta.

su 29.5.2005 klo 10-16

Näsi Cup I

Kevään avauskilpailu ja samalla seuraottelu. Lähtö ja punnitus ovat Kukkosaarella. Lisätietoja antaa Ali Lattunen p. 040 508 6142.

pe 22-23.7.2005 klo 20-08

Näsi Cup II - Yökilpailu

Kuuluisa keskikesän kuhaspektaakkeli. Aktiivijäsenille kesän odotetuin tapahtuma ja muille ainakin hyvä alibi olla yö poissa kotoa. Oton eväissä ei nälkä eikä jano pääse yllättämään. Lähtö ja punnitus Kukkosaarella. Lisätietoja antaa Ali Lattunen p. 040 508 6142.

ti 16.8.2005 iltapäivällä

Täkytalkoot Kutalan kasinolla

Tässä seuratapahtumassa saadaan varmasti enemmän kaloja kuin muissa yhteensä. Paikalle voi tulla klo 15 lähtien. Omat kylmälaukut mukaan. Lisätietoja Mauno Mäkiselältä p. 040 588 3543.

su 4.9.2005 klo 11-17

Näsi Cup III

Näsin Uistelun kenraaliharjoitus. Lähtö ja punnitus Kukkosaarella. Lisätietoja antaa Ali Lattunen p. 040 508 6142.

la 10.9.2005 klo 11-17

Näsin Uistelu 2005

Näsin Uistelu - yksi Suomen vanhimmista uistelutapahtumista – päättää Häme Cupin. Lisätietoja antaa Juha Pölkki p. 040 566 6584.

la-su 15-16.9.2005

Seuraretki Päijänteelle

Lohikalat ajeluttavat taas pientä Näsin Uistajaa ympäri Suomea - tällä kertaa Tehinselälle. Aitta/omakotitalomajoitus Padasjoella Loma-Heikkilässä (Vähä-Kellosalmentie 127). Hinta 14 euroa per ukko. Ilmoittautuminen Ali Lattuselle p. 040 508 6142. Rajoitettu paikkamäärä.

14-21.10.2005

Airiston lomaosakeviikko

Lisätietoja Juha Junnolta p. 041 507 4220.

su 23.10.2005 klo 10-15

Näsi Cup IV – Nässyn räntätreffit

Tästä kisasta on aina kotiintuomisia - ainakin flunssa! Lähtö ja punnitus Kukkosaassa. Lisätietoja antaa Ali Lattunen p. 040 508 6142.

ti 29.11.2005 klo 18

Sääntömääräinen syyskokous Ementorissa

Tarkista uusi sijainti Juha Pölkiltä p. 040 566 6584. Sääntömääräiset asiat ja kauden yhteenveto.

Eräs kalaretki Nässyllä

Teuvo Koskinen

JOHDANTO

Alla on eräs tarina, jonka kalastushistoriallista arvoa voi vain arvailla. Kyseisen tarinan on kirjoittanut joku Finlaysonin tehtaan kalastusta ja kirjoittamista harrastanut työntekijä, ja se on löydetty tehtaan puusepänverstaan pukeutumistiloja purettaessa. Vaikka tarina ei kerrokaan uistelukalastuksesta, niin kertoo se silti kalastuksesta Näsjärvellä. Tarinasta välittyy hienosti se tunnelma, joka on aistittavissa kalastuksen yhteydessä. Suureksi kysymykseksi jää, ketä ovat tarinassa esiintyvät henkilöt vai ovatko he täysin keksittyjä. Tarina on säilytetty alkuperäisessä kieliasussaan. Vuosisadan vaihteessa oli sunnuntaikalastus hyvin yleistä Tampereen tehdastyöläisten keskuudessa. Lähtö tapahtui lauantaina heti työstä päästyä ja tavallisesti palattiin sunnuntai-iltana 6-8 aikaan. Kalastusvälineinä käytettiin kastemadoilla syötettävää pitkäsiimaa ja siinä olikin työtä tarpeeksi, joten muut kalastusmuodot kuten uistimen soutu ja onkiminen jäivät tilapäisasemaan.

Tarina on julkaistu Luupinkissa ensimmäisen kerran jo vuosia sitten, mutta julkaistaan nyt uudelleen uusille lukijoille.

Eräs kalareissu Nässyllä

On taasen lauantai työt tehtaalla ovat päättyneet. Reippaasti rientää Santtu kohti Kuralaa, sillä hän tietää Villen odottavan kalavehkeiden kanssa, ja niin onkin, Ville joka on päässyt tehtaalta työstä aikaisemmin nojaa odottaen portinpieleen huutaen tervehdyksensä jo kaukaa. Terve vaan! Muori laittoi jo eväskopan kuntoon ja kaikki on valmista, hörppää kahvi, että päästään lähteen kiirehtää Ville Santtua. Pannaan toimeksi vastaa Santtu ja rientää sisälle. Pian onkin kaikki valmista ja toverukset suuntaavat kulkunsa kohti Mustanlahteen veneelle. Villen päänpäällä keikkuu kaksi kahdensadan koukun pitkänsiiman laatikkoa ja ylinnä Kassulaatikko. Santulla on eväskopat ja kaksi vanhaa pompparisaa, jotka toimivat sadetakkeina ja yöllä peitteinä. Päästyään lähelle venettä huomaa Santtu siellä vanhan miehen, joka irrottelee tuotoja ja airoja kettungeistä. Mitä, tuleeko Äijäkin mukaan? ihmettelee Santtu. Juu kyllä minä sille lupasin, kun niin kovin tahtoi vastasi Ville. Santtu puristaa päätään: Olis nyt pysynyt kotona tällä tuulella, mutta kun kerran luvan annoin niin tulkoon. Äijä oli Villen isä, 70-vuotias mies, jolle Näsijärvi ja kalastus oli enemmän kuin puoli elämää. Siellä hän oli 50 vuotta soutanut ja kalastanut. Äijä touhusi, veteli tuotoja ja airoja paikoillensa, nappasi tappia kivellä kiinni, ja vilkaisi Santtua syrjäsilmin, että onko hän hyväksytty mukaan. Santulla ei suinkaan ollut Äijän mukana oloa vastaan mitään, kun oli kauniit ilmat, mutta tällaisella ilmalla kun länsi-luode puhalsi raskaana yhtämittaisena seinänä ylähankaan, oli kaikki liikalastin kiskominen pahasta. Santtu oli joskus tästä maininnut, ja jännityksellä Äijä odotteli Santun suhtautumista asiaan. Pian olivat koukkulaatikot ja eväskopat paikallansa. Perätuhdolle jäi Äijän paikka vapaaksi. Santtu heitti hänelle pompat ja sanoi: Menkää perään vaan istumaan ja pistäkää pompat polvienne lämmikkeeksi, kyllä me Villen kanssa lykkäämme veneen vesille. Äijältä pääsi helpotuksen huokaus, hänet oli hyväksytty mukaan. Kevyesti solahti vene telarullalta vesille kahden voimakkaan miehen työntämänä. Ville asettui alasille ja Santtu ylisille soutamaan. Tarkastettiin vielä, ettei rantaan jäänyt mitään, todettiin lasti tasapainoiseksi, pyyhkäistiin vähän talia hankatappeihin, sovitettiin jalat tukevasti vahvoja juurikaaria vastaan ja niin lähdettiin Satamaa suojaavan Särkänniemen ohi, jossa oli meno tasaista, mutta takana meurusi jo kova aallokko. Lielahden perästä puhalsi vihainen luode, joka nosteli mahtavia onkia. Veneen nokka nousi korkealle ja paiskautui lujasti paukahtaen aaltojen väliin. Äijä, joka hoiteli tiukasti perämelaa, käänsi kokkaa päin tuuleen. Vene oli ottanut suunnan. Hiljaa, mutta varmasti se kulki aallokossa eteenpäin. Hellittäkää vähän pojat, tulee iso lonka, kuului Äijän ääni perästä, mennään noiden isojen yli hissun kissun, päästään vähemmällä. Muuta ei veneessä puhuttukaan, kaikille oli aallokko tuttu. Kirjoittamaton laki kalareissuilla oli, ettei siellä valitettu jos sitten tuuli, satoi tai paistoi. Viisikymmentä minuuttia meni aikaa, kun päästiin Reuharin salmeen, tyyneellä ilmalla matka kiskaistiin parissakymmenessä. Kun päästään Keissunsalmeen vedetään tupakat, sanoi Santtu, ja siellä päätetään minkä lasketaan siimat,

tuumasi Äijä. Se on sovittu, lisäksi Ville ja nyt alkoi vene kulkea nopeammin rannan suojassa kohti Levon nokkaa, jota aukeaa Pohtolanlahti, se ylitettiin jo helpommin kuin Lielähti. Aallokko oli matalampaa. Kun päästiin Keissunsalmeen, totesi Äijä vanhasta junakellostaan, että aikaa oli kulunut jo neljäkymmentäviisi minuuttia. Santtu sytytti tupakan. Ville, joka ei ollut tupakkamies, pöyhi eväskopasta makkaran palan. Äijä oli ottanut esille nuuskatoosan ja paineli peukalollaan vasemman käden kämmenensä pohjaan sopivaa möykkyä, jonka sitten suurella nautinnolla toppasi ylähuulensa ja ikeniensä väliin. Hiljaisuuden katkaisi Ville: Sanokaas te Isä, minkä paikkaan olisi parasta heittää siimat, nyt on varmaan lahna liikkeellä, kun osais paikalle. Äijä truisikaisi ruskean syljen yli laidan, katsoi poikkiin: Niin, olen sitä miettinyt koko matkan. Paikkoja on montakin, mutta kahta pidän parhaana. Tämä tuuli nousi puolelta päivältä, lahna kulkee nyt sen mukana, illalla ja yöllä se syö allatuulen. Tervalahdi ja Koivusalmi ovat mielestäni paikat, joista toinen olisi valittava. Lyhyen pohdinnan jälkeen valittiin Koivusalmi. Ratkaisuun vaikutti painavasti se, että huomenna päästäisiin takaisin mahdollisesti purjeella, jos luode-tuuli jatkuisi. Tervalahdesta taas jouduttaisiin soutamaan laitasta. Pitemmittä puheitta lähdettiin jatkamaan matkaa, ohitettiin Papinkari, saavuttiin Vasamannokalle, josta aukeni aava ja syvä lähes kolme kilometriä leveä Valkeakiven lahti. Tämä on kaikille Näsijärven soutajille tuttu kovasta ja jyrkästä ristiaallokostaan. Sen aallokon alla on yli kuusikymmentä metrisiä syvänteitä, mutta rauhallisesti ja päättävästi lähti kaksihanka kahden käsivarsiparin voimalla ja vanhan Äijän ohjaamana ylittämään tuota pelättyä lahtea. Tunnin urakka se oli ja matka jatkui edelleen, sivuutettiin Pallosaari ja Karsosaari. Kun paatinokka raapasi Ison-Otavan itäpään tuttua kalliolahdelman rantaa totesi Äijä kellostaan, että oli oltu matkalla jo neljä ja puoli tuntia.

Vene kiskaistiin kalliolle, Santtu nosti koukku- ja kassulaatikot maihin, otti järvestä hienoa hiekkaa ja alkoi mitään puhumatta syöttää koukkuja. Sitä oli sivullisen ilo katsella, puolituntia ja kahdensadan koukun siima oli syötetty. Kassun hän kierahutti hiekassa, jotta se pysyi paremmin sormissa. Sillä välin oli Ville laittanut kahvin, se oli ollut jo hetken valmiina, mutta Ville, joka ei tuntenut erikoista halua koukun syöttöön, oli pitkittänyt puuhailujaan juuri niin kauan, että näki Santun pistävän viimeiseen koukkuun syötiin. Silloin hän ilmoitti: No niin, kahvikin olis sitten valmista. Santtu ei välittänyt vaikka joutuikin tekemään yksin ikävimmän homman, sillä Ville oli rehti toveri ja varsinkin airoissa hän oli vertaansa vailla.

Kolmen litran kahvipannu, monilla reisuilla lommoontunut, kantoi lommo-Maijan nimeä. Sitä pyllistettiin ahkerasti ja erikoisesti Äijä kehui kahvin makua sekoitettuaan siihen ensin teelusikallisen suolaa. Kun oli syöty yksi kahdenkymmenenviiden pennin ryytilimppu ja kymmenen pennin Ohrarievä hampuisin makkaran kanssa ja huuhdeltu se alas litralla kahvia mieheen, katseltiin rannalta sopivat polakivet ja muutamia pienempiä kiviä siiman painoksi, katseltiin siimat ja lähdettiin jatkamaan matkaa Koivusalmen matalikolle. Pian

ohitettiin Vertuunnokka ja siinä aukenikin Koivusalmen suu. Lähestyttäessä salmea, sen vasemmalta puolella on laaja savimatalikko, siihen tuulen alle laskettiin siimat. Äijä vaihtoi paikkaa Santun kanssa, sillä Santtu oli siiman laskussa ja nostossa pätevä. Veneen perän huopasi Ville pienen karin laitaa. Santtu pudotti polakiven järveen, johon oli sidottu siimanpää ja näin alkoi siiman lasku Villen soutuessa hankamyötäiseen. Kaksi laatikkoa siimaa laskettiin savimatalikolle samansuuntaisesti, vain parinsadan metrin etäisyydelle toisistaan. Punaisten polien keikkuessa aalloilla pujahti vene Koivusalmosta Käälahteen, kääntyi vasemmalle tuulen suojaan ja näin oltiin vanhalla tutulla yöpymispaikalla. Vene kiskaistiin maihin, Ville riensi metsään kirveen kanssa, Äijä järjesteli leiripaikkaa ja Santtu pesi siimalaatikoita savesta ja kassun jätteistä puhtaaksi. Jo saapui Villekin matkaltansa tuoden kahta tervaskantoa mukanaan. Näistä laitettiin suuren kiven eteen nuotio, josta hohti lämpöä kanervavuoteella lepäävien kalamiesten ylle. Äijä vielä kohenteli tulta, katseli taivaalle, huomauttaen siinä verkallensa: Tänä yönä ei sada kun luoteinen puhaltelee, saa nähdä aamulla onko paljon lahnaa siimassa, jos ei merkit petä, sitä pitäisi olla mukavasti ja huomenna päästään kotio päin priikkytyillä, kun soudetaan Pallosaaren länsipuolelle, sitten purje vaan pystyy. Siinä jutellessaan hän vilkaisi poikia. Kas neidän ovat jo nukkuneet, no eipä ihme, kyllä siinä soudussa väsy kuka vaan, oli se vaan täysi työ nuorillekin. Alkoi siinä hankkimaan Äijäkin levolle, haki kahdesta rohtimisesta säkistä tehdyn purjeen peitoksensa, vilkaisi vielä nukkujia, kellistyi heidän viereensä, heräten siitä sitten yhden aikaan, pieneen vilun puistatukseen. Nuotio oli päässyt hiipumaan ja oli vahva yökasi. Reumatismi nyki vanhoissa jäsenissä. Äijä kömpi purjeen alta, korjaili nuotion palamaan, laittoi lommo-Maijan risunnokkaan kiehumaan, se kun illalla oli jo täytetty vedellä. Nuotio alkoi lämmittämään, vesi pannussa rupesi kiehumaan. Kaksi kouranpohjaa, aivan kuin kaksi komeata mälliä mittasi Äijä kahvia pannuun, hiukan suolaa sekaan ja kahvi oli valmista. Ennen kuin herätti poikia, laittoi Äijä itsellensä Kylmyydentipoista ja kolmenlaisista kupin pohjalle totin ja ryypäsi sen kahvin kanssa suurella nautinnolla, se oli Äijän reumatismin lääkettä.

No pojaat nouskaas kahville, kello tulee jo puoli kaksi, että pääsette koukkujen nostoon aikansa, huuteli Äijä poikia herätellessään. Lahna ei nyt kauvoja odottele, vaan sievästi kiepauttaa itsensä irti koukusta jos sille annetaan liikaa aikaa - niin kolme tuntia se on tavallinen aika lahnalle, kun koukut on nostettava, sen opetti minulle jo pikkupoikana tätini mies Järvinen, kun olin hänen mukanaan koukkuja syöttämässä, vastasi Santtu ottaessaan vastaan kahvimukia, jota Äijä jo ehti tarjoamaan. Aamu-usvan tuoma vilunpuistatus alkoi väistymään pojistakin juotuaan pari mukillista kuumaa kahvia. Verkallensa siitä lähdettiin siimojen nostoon, vene työnnettiin vesille, mukaan otettiin siimalaatikot, lippo ja kaiken varalle krana jos siima sattuisi tarttumaan pohjaan kiinni. Äijä jäi nuotion vahdiksi.

Pojat kävivät molemmat soutamaan, kunnes päästiin selän puoleisen siiman

polakivelle karin suojaan: Sitten Ville asettui perätuhdolle ja Santtu ylisille huopaamaan. Polakivi nostettiin, sitten alkoi retken jännittävin vaihe, siiman nosto. Ensimmäisenä oli koukussa pieni ahven, joka sai Villen ilostumaan, katsos Santtu: nyt meillä on tuuria, kun polakiven vahtina oli pieni musta ahven. (Yleisenä käsityksenä kalamiesten keskuudessa oli, että mitä pienempi ja mustempi ahven oli polan vahtina, sen parempi saalis oli siimassa.) Koukku koukulta nousi siima laatikkoon. Siinä tuli ahventa, särkeä ja yksi kiiski, mutta yhtäkkiä alkoi siimassa yhtämittäinen veto. Villen täytyi antaa siimaa myöten ja välillä vetää hiljaa sisään. Iso lahna kuiskasi Ville, lahna vei uudelleen siimaa, seisattui, Ville veti varovasti lähemmäksi, metrin päästä veneestä näkyi lahna pinnassa. Villellä oli jo lippo valmiina. Hän työnsi sen lahnan alle nopeasti ja varovasti, samassa lahna sukelsi, mutta suoraan lipon pohjaan. Ville nosti sen lipolla veneeseen, se on kun liiterin ovi, hihkasi Ville, ainakin kaksi kilonen, oikea sammalpä. Lahna työnnettiin perätuhdon alle ja siiman nostoa jatkettiin. Saatiin ahventa joku isokin kyrmyselkä ja vielä nättiä lahnaa. Parikymmentä koukkuja oli vielä jäljellä laatikosta kun yhtäkkiä alettiin siimaa viedä, sitä meni yhtä mittaa kuusi koukun väliä. Hauki, huusivat pojat yhtä aikaa, ja se on iso sanoi Ville. Nyt on pelattava kun Pianon soittajan, ettei se vaan pure tapsia poikki. Jännitys nousi pojilla huippuunsa, saadaanko kala vai pääseekö, jos se on niellyt ahvenen, niin pysyy mikäli ei pure poikki tapsia. Ahvenen selkäpiikit kyllä pitää mahassa, mutta jos on niellyt lahnan, niin oksentaa ja menee. Molemmilla pojilla on hiki otsalla, hauki vie enää kaksi koukun väliä. Älä vaan kiristä kuiskaa Santtu. Ei parane vastaa Ville. Mutta oli vielä kolmaskin joka jännittyneenä seurasi veneen liikkeitä, se oli Äijä. Hän oli tullut niemekkeen tuulenpuolelle ja suuren kiven takaa seurasi koukun nostajien liikkumista. Viisi lippokalaa on jo tullut ja nyt niillä on iso kiinni, kun nyt saisivat! No, no nyt Santtu huopaa noin pirusti, kovin se vetää voi, voi kun nyt eivät yrittäisi väkisin, kyllä se on hauki kun vetää noin pitkiä tookia. Äijä on tullut aivan rantakiville, ottaa askeleen sivulle toisen taakse, kääntää malliä poskessansa, jännitys on kaikilla huipussaan. Santtu huopaa nyt hartiavoimin taaksepäin, Ville pistää samalla lippoa, venyttää puolivartaloaan veneen perästä ulos, nostaa tärisevän lipon veneeseen ja siinä lepää hauki, niin pitkä että on miltei metrisen lipon mittainen. Saivat! Tuli ylös, huutaa Äijä riemuissaan, kuudes lippokala ja iso. Samassa hän huomaa, ettei sentään sovi pojille näyttää, että hän on ollut katselemassa, painuen uudelleen kiven taakse, pitemmälle hän ei mene. Toinen siima on vielä nostamatta. Äijä katsoo kiven takaa. Ville nostaa jo polakiveä, siima on nostettu, veneen keula kääntyy alempana tuulessa keikkuvaa polaa kohti. Ville ja Santtu vaihtavat paikkoja, nyt on Santun vuoro nostaa siima, joka on pakan rannan puoleisessa reu-nassa. Santtu nostaa polan, sieppaa samassa lipon käteensä ja yhdessä polakiven kanssa sujahtaa lippoon toistakiloinen lahna. Äijä kurottaa kau-laansa kiven takaa: Tuota minä ajattelinkin, nyt alkaa lahnaa nousta, se on täällä pakan alareunassa. Santtu heilauttaa taasen lippoa. Jälleen kiiltää

lahna lipossa, juoliste niin se on, kahreksas lippokala ja vasta toisen laatikon alkua, tuumailee Äijä innoissaan. Kokeminen käy nopeasti. Pojat tietävät, että kuhnaisilla ei saa, sillä nyt on lahnaa liikkeellä, jos se saa aikaa tehdä mukkuja on se koukusta irti. Veneessä ei puhuta, tasaisesti käy koukun nosto, silloin tällöin heilahtaa lippo ja yhä lisää nousee välkkyviä lahnoja lipon mukana veneeseen. Kaksitoista lippokalaa laskee Äijä kiven takana, tuli hyvä saalis. Mutta mitä Santtu nyt? Jaa, jaa aina sillä on konstinsa, koukussa oli kiiski. Santtu heilauttaa tapsia päänsä yläpuolella, ensin harvaan ja sitten tuima tempaus ja kiiski lentää kuin kivi linkosta, mutta pojilla ei ole aikaa seurata sen lentoa, sillä taas siimaa viedään. Kiiski mätkähtää aivan Äijän viereen, ”piruvie koittikoos se minua”, ei sentään ei ne minua ole nähneet, kaikkeen tuo Santtu kerkiää, mutta hyvä se on siiman nostossa, ei yhtään ole pistänyt turhaan, ja taas nostaa, kolmastoista, pian loppuu siima, mutta ei kalat, tämä nyt vasta tuuria! Neljästoista, ja vieläkin niillä on tietoa. Ville kääntää perää, se nyt on rullausta, jo tuli viidestoista Lippokala. Pojat nostavat polakiven ylös. Äijä pitäen kiveä suojanaan painuu nuotiolle laittaen perunoita hiillockseen paistumaan, tuo piimätonkan järvestä, jossa sitä on pidetty kylmässä, nostaa eväskopat esille ja on touhua täynnä poikain saapuessa leirille. Yhdessä katsellessaan saalista, viisitoista välkkyvää lahnaa ja pikkukat pälle, on siinä saalista. Hyvin antoi Ahti tällä kertaa, oli se sittenkin, että tultiin tälle paikalle. Minä sitä eilen haisteloin, että täällä se lahna makailee Koivusalmen savipaikalla tällä tuulella, tuumailee Äijä katsellen samalla veneen pohjaa ja siinä pyristeleviä kaloja. Menkää nyt pojat syömään, siellä on hiiliperunaa, kopasta löydätte muut eväät. Minä pistelen kalat koppaan, peitän varjoon, perataan sitten kun on syöty. Pojat asettuvat aterialle katsellen toisiansa salaperäisesti hymyillen. Äijä nostelee kaloja kalakoppaan, joka on kaikille tuttu ja johon Äijä nyt on laittanut kuusenhavuja alle. ”Mitä perhanaa, näinkö minä unia siellä kiven takana, eihän täällä mitään haukea ole, eikä pojatkaan mitään puhuneet, tuhisee Äijä.” Saatuaan kalat lajiteltua tarttuu Äijä kopan sankaan, tunnustelee painoa, on siinä ainakin yli kaksikymmentä kiloa, tulee viisitoista perattuna, hyvä on saalis, kelpaa nyt köllötellä kotiin. Äijä vilkaisee kuin kiittäen veneen pohjalle, silloin heilahtaa seilituhto, joka on veneen pohjalla. Nopeasti työntää Äijä sitä sivuun ja siellä se on, hauki, on kun Pohjalieko, aukoo kitusiaan, lyö vielä laiskasti hännällään, Äijä vilkuu altakulmiensa poikiin, jotka ovat kokonaan syventyneet hiiliperunoihin ja suolakalaan. Yllätys oli täydellinen. Mutta pojaat! Kajahtaa veneen viereltä, mitä te meinaatte? Petätte vanhaa miestä, täällähän on kaikkien haukien isä, oikeen Koljonselän kuninkas, eikä minulle puhuta mitään. Lopetettuaan syöntinsä tulevat pojatkin vähän välinpitämättömän näköisinä, mutta tuntien mielihyvää veneen luokse. Anteeksi vaan, mutta päätimme teitä vähän yllättää, puhelee Santtu, sillä näitä saaliita ei saada joka reisu. Tyytyväisyys loistaa kaikkien silmiltä, koitellaan kopan painoa, arvostellaan haukea. Lahnat ja särjet pannaan suolaan, ahvenista saadaan hyvä soppa ja vielä jää niitä paistinkaloiksikin. Mutta arvokkaas

mitä tehdään haulle, kysyy Santtu kääntyen Äijään päin. Mitäs tässä nyt enää osaa arvailla, vastaa Äijä, olette minua jo jekuttanut hauen kanssa. Nyt ei enää jekuteta, vastaa Santtu. Järvellä Villen kanssa päätimme, että kun on saatu tällainen Pietarin kalansaalis, niin tuota haukea ei perata, vaan juuri tuolloisena kun se tuossa veneen pohjalla se annetaan teille, saatte viedä sen illalla Parkin ravintolaan ja saatte pistää siitä saamanne lantit muorin ja Santun äidin kanssa tasan. Itsellenne saatte puoleksi vuodeksi nuuskaa ja muorit saa kahvia moneksi viikkoo. Äijä haukkoi henkeään, vesitippa tirahti silmäkulmaan, kyllä minä teidät pojaat tunnen, aina te minua muistatte, kiitosta vaan ja kiitosta muorienkin puolesta, mutta nyt se on pantava aurinkolta suojaan. Ketterästi köpitteli Äijä kuusen juurelle, katkoi oksien latvoja ja kasteli ne järvessä. Sinne käärittiin hauki tuorreiisiin havuihin ja vielä vanha säkki suojaaksi. Vene oli tyhjetty kaloista.

Syönnin jälkeen korjaamatta jääneet eväskopat asetettiin ison kuusen alle varjoiseen paikkaan. Sitten asetuttiin ruokalevolle tupakanpolton ajaksi, ei pidemmälle, sillä yöllinen valvominen raukaksi ja kalat oli perattava heti tuorreetaan. Pojat, sitten aletaan, kuului Äijän ääni. Hän oli laittanut kuntoon perkuulaudat rantakiville ja oli valmiina hioen veistään kovasimeen. Pian alkoi suomut lennellä kaloista ja kala toisensa jälkeen heitettiin havujen päälle, josta Äijä otti ne haltuunsa. Hänellä oli omat konstinsa lahnan suolauksessa, hartaana hän kävi hänelle uskottuun tehtävään käsiksi, piirto niskaan ja selkäruotoa myöden aivan pyrstön tyveen viiksi terävä veitsi. "Katsokaa pojaat levyä, niin se on kun Tupajussilan leipälapio", tuumasi Äijä levitellen lahnan puoliskoita. Saa siitä perunalle kyytipoikaa useammallekin aterialle, totesi Santtu. Äijä kaappasi käsin sisäelimet ja asetti ne kivelte, sitten otti hän rohtimisen pyyhkeen, kastoi järveen ja väänsi isommat vetet pois. Tällä hän veti kerralla lahnan sisustan puhtaaksi muutama suolarae sisään, puoliskot yhteen ja kalakoppaan havujen päälle. Kotona ne suolataan lopullisesti saaviin painojen alle. Kaikki, jotka olivat saaneet maistaa äijän suolaamaa lahnaa olivat sitä kehuneet, hyvin osasikin Äijä suolakalan laittaa. Muistattekko pojaat tuolla Otavan nokalla kun se Viljasen porukka perkasi lahnojaan, puhelee Äijä. Oli siinä rasvaa järvessä kun ne pesi ja pluttas kalansa ennen suolaamista, mutta kukapas niitä neuvomaan "leukailijoita", mutta oikein pahaa teki kun katseli kuinka ne hieroivat viimeisenkin rasvanokareen järveen. Koko lahden pinta oli rasvan peitossa, ei, lahna on suolattava niin vähällä vetellä kuin suinkin mahdollista, silloin siitä tulee parasta perunan särvintä. Kalat tuli perattua, viisitoista lihavaa lahnan päätä asetti Äijä ahventen joukkoon. Olisi synty heittää veteen viljaa pois, lahnan pää ja lampaan pää, yhtä hyviä molemmat sopassa, kyllä ottajia riittää kun kotiin päästään. Kaikki köyhälle kelpaa sianliha ja kananmunat, jatkaa Santtu. Äijä vei kalan jätteet ulommaksi rantakiville, jossa kalakajjat teki niistä nopeasti selvää. Pojat alkoivat veneen puhdistamisen. Se tyhjennettiin, päältä riisuttiin vaatteet, työnnettiin vene vesille, sitten alkoi rivakka uiminen. Molemmat olivat hyviä uimareita, kolme vuotta oli käyty

Sireenin uimakoulua, siinä sitten kelluttiin, sukelleltiin ja uitiin selällä, pistettiin sammakkoakin väliin ja samalla pestiin venettä lahnan limasta hakotukolla hankaten. Kun oli tarpeeksi uitu ja leikitelty, palattiin rantaan, siellä oli jo Äijällä Lommo-maija lämpöisenä, rypättiin kahvit ja sitten otti uni kalamiehet haltuunsa. Kalliolle kukkivien kanervien joukkoon levitettiin purje ja pompat. Siihen oikaisi kolme väsynyttä kalamiestä, viimeisenä kuului Santun ääni, se joka ensin herää herättää toiset, täytyy päästä lähteen kotiin päin siinä kahden aikaan. Ole huoletta, kyllä minä huolen pidän vastaa Äijä, minä nukun niin pätikkäin. Pian vaikenee rannalla. Pojat nukkuvat. Äijäkin yrittää päästä lyhyen unensa päästä kiinni, tuulenpuoleisella rannalla lyövät aallot rytmikkäästi kalli-oon. Luoteinen riehuu, heittäen joskus vilvoittavan tuulahduksen yli niemen, pilven varjot purjehtivat harvakseen nukkuvien yli. Elokuun aurinko helottaa taivaalla, rauhallisena lepää luonto. Ei ole vielä moottorien prätinä saavuttanut niitä rantoja, ei pilaa rakennukset sen niemiä ja lahtia. Vaan tuulen soitto humisee kuusien ja honkien latvoissa, niin kuin on humissut jo vuosisatoja. Tämä vapaus ja luonnon rauha, se on varmaan yksi tekijä, joka vetää vanhojen korveneläjien jälkeläiset tehtaiden komeroista vanhoille kalavesille ja pitkille soutumatkoille.

Kello on yksi. Äijä, joka on ollut jo hetkisen hereillä, on laittanut Lommo-maijan tulelle kepinokkaa, ei raskitte vielä herättää poikia. Odottelee siinä kahviveden kiehumista, katselee ympärilleen, toteaa että kalat ovat varjossa, tähyilee taivaalle, jossa pilvet ajavat toisiaan, vilkaisee Koivusalmeen, josta vihaiset aallot ryntäävät Käälahteen. Hiukan on kääntänyt pohjoiseen ja tuuli näkyy vaan yltyvän. Pian pojat Otavaan kiskovat ja sieltä saarien suojassa Pallosaareen, sieltä päästäänkin jo luoteisen kyytillä Mustaanlahteen, ajattelee Äijä itseksensä. Samassa nuotio kihahtaa, kahvivesi kiehuu. Äijä kääntää keppiä sivuun, asettaa Lommo-maijan tasaiselle kivelle, kämmenellä mitaten aineet pannuun. Pojaat nousevat lähtökahville! Kajauttaa Äijä, kello on puoli kaksi. Pojaat nousevat virkistyneenä, eväiden loput syödään, päälle tyhjenettään Lommo-maijan maukasta anninta, kahvia ja sitten reippaasti aletaan lastaamaan venettä lähtökuntoon. Nuotion pohja sammutetaan huolellisesti ja pian on kaikki kunnossa lähtöä varten, vene vaan vesille. Äijä on paikallaan perämela kainalossa ja pojaat airoissa.

Edessä on muutaman kilometrin soutu kovassa laita-aallokossa, mutta mieli on kalamiehillä iloinen ja kevyt. Vähän väliä viivähtää vuoroin yksi ja toinen silmä kalakopan vaiheilla. Saalista tuli hyvin ja kaiken kukkuraksi oikea kuninkashauki.

Siinä sivuutetaan Vertuunnokan pitkä-matala, saavutaan Ison-Otavan kupeelle. Kuulkaas pojat! Aloittaa Äijä. Siitä on nyt noin kymmenen vuotta, kun oltiin näillä paikeilla mateella. Ei meidän pitänyt tulla tänne asti. Niin ne olikin Helluntain pyhät. Me olimme silloin Järvisen Vihtorin ja Kankaan Kallen kanssa reisuksessa, meillä oli kuusisataa koukkua ja pojilla oli ”pomppoo” mukana. Meidän piti jäädä Vasamannokkaan syöttään ja laskee siimat Valkee-

kivenlahteen. Kun oli ryyppitty yksi pullo, tuumittiin että antaa mennä yhtäkyytiä Otavaan asti. Oli hyvä myötäinen ja meillä oli purje, niin että mitäs siinä, antaa soitella vaan. Mentiin ja alettiin toinen pullo. Eihän pari pomppoo-pulloo näin järvellä mitään meinaa kolmeen mieheen. Sai niistä sellaisen hyvän olon tunteen ja antaa mennä-mielen. Pian me huristimme halki selän hyvässä myötäisessä ja käänsimme Otavan isolle paljaalle. Syötimme koukut kuorireilla ja heitimme siimat syvänteisiin Otavan pohjoispuolelle. Polakiven pudotimme lähelle Otavan salmea ja yötä olimme suojanpuolella aivan salmen suulla. Yöksi laitoimme komean kokon kuudesta tervaskannosta, sillä lämmintä täytyi olla, keväiset yöt kun olivat kylmiä. Nukuimmekin heti kun oikaisimme, sillä pomppoo alkoi ramasta jäseniä. Heräsin kolmen aikaan, nuotio paloi mutta kitumalla. Kohensin valkeeta, tervakset paloi iloisesti ja alkoivat lämmittämään. Piti mennä juuri hakemaan vettä kahvipannuun, kun Vihtori herää. Pane se pannu pois, huusi Vihtori ja tuo se mun iso sankakoppani veneennokasta. Siellä on kymmenkunta isoa pulloa Isonpöyry Oltta. Pane pullo lämpiämään lähelle valkeeta, mutta ota korkit pois. Otetaan pari pulloa mieheen ja lähdetään sitten koukuille. Voi pojaat, mutta se oli sitten hyvää, se vasta lämmitti ja kun puri hampuusinmakkaraa väliin, niin se oli kun simaa ja sima leipää. Äijä vaipuu muistoihin vanhana viinamiehenä, maiskauttaa mälliä poskessaan. Sammutettiin siinä nuotion pohja ja sitten lähdettiin koukkuja kokeen. Me huovattiin Kallen kanssa ja Vihtori nosti ja kalaa tuli. Siima oli laskettu tarkasti syvänteisiin, sillä Vihtori tunsu paikat. Saaliin korjattiin kahdeksan komeeta säynävää ja lähes parisataa madetta, irtomateita jotka olivat puhaltaneet malkunsa ulos ja päässeet koukuista. Hän pisti pinnasta neljä. Mutta jos meillä on nyt iso hauki, oli silloin iso made. Tuolla Ruumannin ja Otavan välissä on syvä hauta, siimakin tuli ihan pystystä. Sieltä sen Vihtori junnasi. Kauan se kesti, mutta viimein tuli. Oh, perhana kun on ruma sano Vihtori, mutta rahakala. Sitä oli melkein lippo täynnä, mahan kohdalta se oli kuin miehen reisi ja pää kuin verikoiralla. Me myytiin Halliin siitä saalista yli kolmekymmentä kiloo ja loput tasattiin kolmeen pekkaan, jäi siitä vielä jokunen kilo kotiin vietäväksi. Kyllä minä ne ajat muistan sanoo Ville. Siihen aikaan oli miehillä reisuilla pomppoo ja olutta mukana aina. Miltei kaikki imivät jonkun sortin viinaa, mutta kotiin ei rahaa riittänyt. Pyykkilaiturilla akat lappasivat kylmissä vesissä herrasväkien pyykkiä kädet kontassa, että saivat purtavaa penskojen leukojen väliin. Muis-tan nuo ajat niin hyvin, että koskaan en ole raha vähiäni niihin liemiin laittanut, enkä tule laittamaan. Veneessä tuli hiljaista, kukin näytti vaipuvan omiin ajatuksiinsa. Ville muisteli lapsuuttaan, tuli mieleen ne kymmenet kerrat kun oli vesikelkan köydestä kiskonut pyykkisaavia avannolle. Äidin lykätessä perästä, sinne oli äiti jäänyt klappaamaan toisten vaimojen kanssa jäiselle avannolle ja itse oli Ville usein rientänyt nälkäisenä kouluun.

Ahdistavan tunnelman katkaisi Santtu: Hei mutta katsokaas, tuuli on kääntynyt hivenen luoteelta pohjoiseen, tästä aletaan jo pääseen seilillä. Otetaan nyt vielä ylätuuleen Palloon asti, sieltä on meno varmempaa, sanoo Ville ja

niin soudetaan Pallosaaren eteläpuolelle tuulen suojaan. Täällä otetaan lasti keulapuolelle, painetaan kuusenkarahkasta tehty masto seilituhdon reijästä mastokenkään veneenpohjalle. Kahvelin alapää kiinnitetään mastoon, keskivaiheille narulenkkiin, pummi veretään taaksepäin ja niin on purje pummi kunnossa. Äijä ja Santtu istuvat vierekkäin maston juurella, Ville perässä, kainalossaan melkein kolmimetrinen airo. Hiljaa lähtee vene alkuun tuulen suojasta, mutta tuulen yhä ahkerammin pyyhkiessä purjetta vene saa vauhtia, saaren jääressä yhä kauemmaksi ottaa tasainen vihuri purjeeseen koko voimallaan, vene alkaa kohisten halkoa aaltoja. Vene kiittää yhä nopeammin. Kun saavutaan keskelle Näsiselkää, aukeaa lännessä leveä Valkeakiven lahti ja vastapäätä idässä laaja Tervalhti. Täällä ovat aallot korkeimmillaan, seilataan suurien syvänteiden yli. Aallot, jotka tulevat hankamyötäiseen yrittävät vääntää venettä poikittain, mutta Ville, joka ponnistaa tukevasti jurikaarista ja painaa selkäänsä Peräkäköseen, hoitelee airoilla suuntaa. ”Tämä se on elämää, huutaa Santtu”, nyt mennään kilpaa laineiden kanssa. Niin nyt otetaan eiliset soudut takaisin vastaa Ville, tähdäten samalla perästä Mustankallioita, kohti valkoisena hohtavaa. Jos eilen kesti Pallosaaren väli soutaa kolme tuntia, niin nyt se pyyhkäistiin tunnissa. Ville käänsi veneen jyrkästi Särkänniemien suojaan. Purje alkoi lepattaa, nopeasti käärsi Santtu sen kokoon, nykäsi maston irti ja tarttui airoihin. Äijä siirtyi peremmälle, niin sitten tultiin Porin sillan viereen loivalle venerannalle. Matka oli tehty.

Rannalla oli tavanmukaiset vastaanottajat. Enimmäkseen tehtaanmiehiä molskihousuissaan ja tyykipuseroissaan. He tutkivat uteliaasti minkälaisia saaliita kukin venekunta oli saanut. Kalakopan painoja koiteltiin ja arvosteltiin. On, on siinä painoa, hyvinkö tuli, kysyy pätkä-Aatu nostaen koppaa. Kun ei vaan olisi kiviä pohjalla niinkun Enkkelin kopassa kuuluu sivulta. Kattokaa hakojen alle sanoo Santtu, ei meillä kiviä kanneta. Hakoja työnnetään syrjään, lahnat tulevat näkyviin, kas perhanaa, lahnoja on ja koppa täynnä, kuuluu silloin miesparvesta. Missä päin olitte, kysytään? Tuolla vaan Pallon takana vastaa Ville, asettaen havut paikalleen kopan päälle. Tällävälän on Äijä supissut kahden vaimon kanssa, joilla molemmilla on saaliit hartioillaan, jotka jo Mustankallioilla seurasivat veneen tuloa. Siinä on Villen ja Santun äidit. Juu kyllä me, kyllä se sopii, kyllä me viemme. Kysymys on hauesta. Eukot ovat valmiina viemään sitä Parkkiin. Äijä veisi sen mielellään itse, mutta jalat ovat kankeat pitkästä istumisesta.

Äijä nostaa säkin veneestä, vetää vähän säkin suuta alaspäin, noin niin kuin vahinkossa. Hauen pää tulee näkyviin. Hei pojaat katsokaas! Huutaa yksi katselijoista ja osoittaa sormellaan säkkiä. Miehet kääntyvät katsomaan. Äijä joutuu miessakin keskellä, hauki otetaan ulos säkistä, jo on peto, on siinä kalansurma, siitä lähtee pitkä penni, mitääs se painaa, pistikö kovin vastaan? Kysymyksiä ja arvioita esitettiin ahkerasti. Ei siinä ainakaan kivet paina sanoo Santtu, ottaa hauen käärii sen säkkiin ja antaa eukkojen hoivaan, nämä lähtevät kevein askelin Parkin ravintolaa kohden. Mitä se Santtu sanoi kalan

hinnaksi, kysyy Villen äiti? Puhui viidestäkymmenestä pennistä kilohinnaksi, ei siitä paljon saa pudottaa, nyt on kalaa vähän kaupan. Tällä välin oli kalamiehet saapuneet kotipihaan, kalavehkeet viedään suojaan, mutta kalakoppa nostetaan yhteiseen keittiöön. Saapuvat siihen eukotkin kalanmyyntimatkaltaansa, vinkkaavat miehiä kamarin puolelle.

Kasvot tyytyväisenä katsellaan hopeamarkkoja. Hyvin antoi rouva, eikä yhtään tinkinyt, kala on ahtaalla niin kuin Santtu sanoi. Hyvä on kun saitte, pitääkää hyvänänne, sanovat pojaat vastaan. Mutta Äijälle alkaa vielä tehtävä. On kaksi eläkemuoria, joille on annettu aina tulusmaksua pikkukalaa, siinä he nytkin ovat jo odottamassa. Äijä lataa kalat kahteen osaan, antaa odottajille, nämä niijaavat, kiittelevät, toivottavat jumalan siunausta ja lähtevät tyytyväisenä perkaamaan kalojansa. Äijä hakee pytyä, laittaa lahnat suolaan siihen pariiksi päiväksi. Kun verivesi on valunut, siirtää hän ne haaviin painojen alle. Ville ja Santtu lähtevät vielä ulos. Äijä kuulee Santun sanovan, ensi lauantaina mennään Kuterinlahtee, päästään proomun perässä, ne lähtee neljän aikaan, olen jo puhunut Mäkisen kanssa.

TAIMENEN PYYNTIIN AIRISTOLLE 16-21.10.2005

Juha Junno

Seura on saanut Airistolta, Holiday Club Tampereen Kylpylältä yhteistyösopimuksen kautta "Lomaosakkeen kaikilla mukavuuksilla"

Kohde	Airiston FREGATTI huoneisto / 54m ² - 6hlö
Vuokra-aika	14 - 21.10.2005
Maksut	Jäsenet 25 € / 2 vrk, lisävuorokaudet 10 € ei jäsenet 40 € / 2vrk, lisävuorokaudet 15 € alle 16v 10 € / 2 vrk, lisävuorokaudet 5 €
Varaus	Varaukset Juha Junnolta p. 041 - 507 4220
Vuokrausehdot	Varattava todelliselle henkilömäärälle. Jos peruutus tapahtuu 2 viikkoa ennen varauksen alkua, maksua ei peritä. Tätä myöhemmin tapahtuvissa peruutuksissa maksu on 50% varatulta ajalta.
Avaimet	Avaimen saa kohteen vastaanotosta. Avain on aina viimeisen huoneistosta lähtijän muistettava palauttaa vastaanottoon. Jos saapuu kohteeseen klo 20 jälkeen, on

avaimen luovuttamisesta sovittava vastaanotossa
p. 02-4581300.

Maksaminen Huoneiston pöydällä on tilisiirtolomakkeita ja täyttömalli
Seuran pankkitilinumero: Nordea **145730 - 101980**.
Maksa osuutesi seuralle mahdollisimman pian!

Kalastusluvut **Hangan kalastuskunta yhtenäislupa-alue ALUE / A**
50 € / vuosi, 25 € / viikko, 17,50 € / 3vrk, 8,50 € / 1vrk.
Luvan lunastus: pankkisiirto, tilinumero **540 542- 410 787**.

Stormälo / Lilmälo lupa-alue (Hotellin vastaanotto)

Prosdvik (1000 ha lossiväylältä länteen)
5 € päivä / henkilö, tilinumero **440 610 - 490 29**.
(Kartta mökissä)

Kalavesillä monta toimijaa

Teuvo Koskinen

Kesäisellä Nässyllä uistellessamme harvoin tulee ajatelleeksi, että itse asiassa järveen, järvellä liikkumiseen ja lähes kaikkeen järvellä tapahtuvaan liitty melkoinen joukko erilaisia toimijoita, joilla kaikilla on omat intressinsä. Yritän seuraavassa hieman valottaa lähinnä kalastuksen parissa toimivien ryhmien roolia esimerkiksi Näsijärven kaltaisen altaan vaikutusalueella. Tämän jutun pitäisi toimituksen ohjeiden mukaan olla lyhyt, joten jatkan sitten tarinaa mahdollisesti seuraavissa Luupingeissa, jos tarvetta ilmenee.

Kalastus eri muodoissaan on suomalaisille läheinen vapaa-ajan luontoharrastus. Nykyisin haetaan yhä enemmän luonnon, vapaa-ajan ja työn yhdistämistä. Suomessa on monenlaisia kalastajia. Kolmessa virkistyskalastusjärjestössä, jotka nykyisin ovat yhdistyneet Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestön lipun alle, on järjestäytyneitä harrastajia n. 70 000, mutta aktiivisia kalastajia on kuitenkin paljon enemmän eli kaikkiaan 380 000. Maamme n. 450 000 kesämökillä kalastetaan paljon. Säännöllisiä kesämökkien käyttäjiä on vuosittain 1,7 miljoonaa, satunnaiset käyttäjät mukaan lukien lukumäärä on 2,7 milj. henkilöä. Jos lasketaan kalastajaksi vähintään kerran vuodessa ongella käyvät henkilöt, niin silloin meitä kalastajia on hieman yli 2 miljoonaa. Ei ole siis aivan yhdentekevää miten kalavesiämme hoidetaan, miten siellä kalastetaan ja millä ehdoin sekä ketkä näitä toimenpiteitä tekevät. Vielä kun otetaan mukaan taloudellinen puoli eli mistä revitään kalavesiemme hoitoon tarvittavat varat,

saadaankin kokoon melkoinen paketti, jonka tilan luulisi koskettavan kaikkia kalastuksesta kiinnostuneita kuin myös suurta osaa muita kansalaisia, jotka vesillä liikkuvat.

Kalastuskunnat lakkasivat olemasta vuonna 2001, kaikista yhteistä aluetta koskevista asioista päättää **osakaskunta**, jolla on rajoittamaton toimivalta siten, että se päättää kaikista omistajalle kuuluvista asioista. Kalastajien keskuudessa ainakin puheissa elää edelleen sitkeästi käsite kalastuskunta sanana, vaikka sen pitäisi olla jo väistynyt. Tässä on hyvä esimerkki pitkään käytössä olleen käsitteen elinvoimaisuudesta. **Kalastusalueen** muodostavat sen jäsenet, joita ovat vesialueiden omistajat (= osakaskunnat) sekä ammattikalastusta ja virkistyskalastusta edustavat tahot. Kalastusalueista on vähitellen kehittymässä lakisääteisiä yhteistoimintayksiköitä, joissa kalavesien omistajat ja käyttäjät eli elinkeinokalastajat ja vapaa-ajan kalastajat etsivät rakentavia ratkaisuja kalatalouden kehittämiseen.

Kalastusalue on lakisääteinen yhteistyöelin, jonka pääasiallinen tehtävä on edistää toimialueensa kalataloutta. Kalastusalueeseen voi kuulua yhden tai useamman kunnan alueella olevia vesiä, jotka muodostavat kalataloudellisesti yhtenäisen alueen ja joiden kalastusoloja järjestettäessä on asianmukaista soveltaa yhtenäisiä toimenpiteitä. Kalastusalueita on maassamme 226.

Kalastusalueen tehtävät ovat luonteeltaan julkisoikeudellisia (lakiin perustuvia) tai muita tehtäviä (yksityisoikeudelliset tehtävät). Kalastusalueet voivat saada hoitaakseen kalaveden osakaskunnille ja muille kalavesien omistajille kuuluvia tehtäviä ns. siirtosopimuksilla. Tällaisiin kuuluvat esimerkiksi kilpailulupien myöntäminen. Näsin Uistelun kilpailulupia ei Näsjärven kalastusalue myönnä, vaan sen tekevät osakaskunnat, koska lupien myöntämiseen tarvittavia siirtosopimuksia ei Näsjärven kalastusaluetta perustettaessa tehty. Aika oli tuolloin vielä sellainen, että uistelukilpailun järjestäminen oli maassamme varsin harvinaista. Tästä juontaa juurensa nykyinen käytäntö Nässyn kilpailulupakysymyksissä, mikä toki on vuosien mittaan hakeutunut aivan asiallisille urille. Enää ei ole tarvinnut kisakarttaan keskelle selkää rajata kilpailuun kuulumattomia alueita, kuten taannoin tapahtui.

Kalastusalueen tärkein instrumentti käytännön asioiden linjaamisessa on **käyttö- ja hoitosuunnitelma**, jossa sovitaan yhteisesti ne pääperiaatteet, joiden mukaan kalavesiä käytetään ja hoidetaan. Kalavesien osakaskuntien on tarpeen mukaan otettava huomioon nämä linjaukset omia päätöksiä tehdessään. Käyttö- ja hoitosuunnitelma on vahva paperi; sen linjauksia ottavat entistä enemmän huomioon myös oikeusistuimet sekä myös maaseutuelinkeinojen valituslautakunta. Näsjärven kalastusalueen käyttö- ja hoitosuunnitelman on laatinut iktyonomi Markku Nieminen, joka itsekin on todella innokas

kalamies.

Ylintä päätösvaltaa kalastusalueella käyttää kalastusalueen kokous, joka kokoontuu vuosikokoukseen maaliskuussa (oli UKK –instituutissa 19.3.2005) ja käytännön hallintotehtäviä hoitaa kokouksen valitsema hallitus, jonka puheenjohtajana Näsijärven kalastusalueella on Erkki Ala-Paavola. Juoksevien asioiden hoitamista varten kalastusalueella on isännöitsijä, mitä virkaa on Nässyn alueella alusta alkaen hoitanut Teuvo Piironen.

Kalastusalueiden rahoitus perustuu kalastuslakiin. Kalatalousviranomaisen jakaa tietyn osan kalastuksenhoitomaksuvarojen kertymästä yleisavustuksena kalastusalueille toimintamäärärahasi. Kalastusalueilla voi olla myös omaa varainhankintaa ja se voi suorittaa maksullisia toimeksiantoja esim. kalaveden osakaskunnille ja muille kalaveden omistajille.

Tässä ehkä tällä erää alkupaloiksi yleisinfoa lähinnä kalastusalueen näkökulmasta. Käsittelemättä jäivät mm. Pirkanmaan kalatalouskeskuksen ja Kokemäenjoen vesistön vesiensuojeluyhdistyksen (KVVY) roolit vesillä toimijoina unohtamatta Tampereen kaupungin osuutta. Oma lukunsa on sitten tietenkin virkistyskalastajajärjestöt, joista keulahahmona oma seuramme Näsin Uistajat ry. Näistä lisää ensi vuoden Luupinkissa.

Muuten, Näsijärven kalastusalueella on nykyisin omat kotisivut, jotka löytyvät osoitteesta: <http://www.nasijarvenkalastusalue.fi/>. Käykääpä kurkistamassa.

Hyvää kevättä. Kohta päästään vesille!

Näsin Uistajat ry:n toimihenkilöt vuonna 2005

Hallitus:

Puheenjohtaja: Juha Pölkki

Varapuheenjohtaja: Marko Karjalainen

Jäsenet: Pertti Isoaho, Teuvo Koskinen, Ilmari Ladau, Mauno Mäkinen, Timo Särkinen, Jyrki Läärä (varajäsen)

Muut toimihenkilöt:

Rahastonhoitaja: Juha Junno

Sihteeri, jäsenasiainhoitaja, webmaster: Ali Lattunen

Häme-Cup edustajat: Ari Rimmi ja Juha Pölkki (varaedustaja)

Tukikohtaisäntä: Timo Vesa

HONDA
The Power of Dreams

Honda Marine

Hinnasto / Prislista 1.2.2005

BF 2.3 SCHG	~~815,-~~	695,-
BF 2.3 LCHG	855,-	
BF 5 SEB	~~1.300,-~~	995,-
BF 5 LEB	1.380,-	
BF 6 SGD	1.840,-	
BF 6 LGD	1.940,-	
BF 8 SHE	2.380,-	
BF 8 LHE	2.480,-	
BF 8 SHSE	2.680,-	
BF 8 LHSE	2.780,-	
BF 10 SHE	2.680,-	
BF 10 LHE	2.780,-	
BF 10 SHSE	2.880,-	
BF 10 LHSE	2.980,-	
BF 10 SRE	3.180,-	
BF 10 LRE	3.280,-	

BF 15 SHE	2.950,-	
BF 15 LHE	3.050,-	
BF 15 SHSE	3.150,-	
BF 15 SHGE	3.290,-	
BF 15 LHGE	3.390,-	
BF 15 SRTE	4.080,-	
BF 15 LRTE	4.180,-	
BF 20 SHE	3.500,-	
BF 20 LHE	3.600,-	
BF 20 SHGE	3.850,-	
BF 20 LHGE	3.950,-	
BF 20 SRTE	4.390,-	
BF 20 LRTE	4.490,-	
BF 30 SRTD	5.350,-	
BF 30 LRTD	5.450,-	
BF 40 LRTD	~~6.400,-~~	5.450,-
BF 50 SRTD	6.900,-	
BF 50 LRTD	~~7.250,-~~	5.950,-

BF 75 LRTD	9.800,-	
BF 90 LRTD	~~10.350,-~~	8.900,-
BF 115 LD	12.700,-	
BF 130 LD	13.400,-	
BF 130 XD	14.100,-	
BF 135 LD	14.700,-	
BF 135 XD	14.900,-	
BF 150 LD	15.700,-	
BF 150 XD	15.900,-	
BF 200 LD	19.400,-	
BF 200 XD	19.600,-	
BF 225 LD	20.300,-	
BF 225 XD	20.500,-	

MALLIMERKINTÄ / MODELLBETECKNING:

Ensimmäinen kirjain / Första bokstaven

S = Lyhyt riki / Kort rigg

L = Pitkät riki / Lång rigg

X = Erikoispiikä riki / Extraång rigg

SCHG, LCHG, SEB, LEB, SGD, LGD, SHE ja LHE

Ohjauskahva, käsikäynnistys / Rörkult, handstart

SHSE, LHSE

Ohjauskahva, sähkökäynnistys / Rörkult, elstart

SHGE, LHGE

Ohjauskahva, sähkökäynnistys, kaasukevennetty kippi / Rörkult, elstart, gas kipp

SRE, LRE

Kaukohaallintalaitte, sähkökäynnistys / Reglage, elstart

SRTD, LRTE

Kaukohaallintalaitte, sähkökäynnistys, sähkökippi / Reglage, elstart, el kipp

SRTD, LRTD, LRTF, LD, XD

Kaukohaallintalaitte, sähkökäynnistys, trimmi / Reglage, elstart, trim

XCD Vastakierro malli / Motroterande modell

■ = Tarjoushinta
Erjuidanden

Tarjoukset voimassa toistaiseksi. Hintoihin lisätään toimituskulut. Oikeus muutoksiin pidätetään. Sisältää alvn: 22%.

Erjuidanden gäller tillsvidare. Leveranskostnader tillkommer. Rätt till ändringar förbehålles. Moms 22% ingår.

HONDA
MARINE

Katso mallikohtaiset tiedot ja lähin kauppiasi / Modeller och uppgifter modelleris:

www.brandt.fi

Oy Brandt Ab, PL /PB 1, 01741 Vantaa / Vanda • puh. / tel. 09-895 501, fax 09-878 5276

BRANDT